

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

militantibus, vt Friderico tanquàm hosti publico fauores auerterent, iniunxit: Quamobrem Fridericus confusione & indignatione plenus, consultius sibi duxit in Italiam nauigare. Interim pontifex in Friderici per regnum duces misit exercitum, Iohannem Hierosolymæ regem, è Romandiola vocans, malè in eos animaduertit. Iohannes autem rex in Romandiolam reuersus est, eo tempore, quo Fridericus in Tarentino portu, quem primum de nauigatione attigit, Neapolim anxius aduolauit.

CAPVT III.

Magister interim militiæ Teutonicæ Prutenorum, ibat Ptolemaidam, cum expeditione Brundusij coacta, quam Fridericus destituit: qui rem Christiānam per inducias Damiatæ constitutas, perq̃, perfidiam Friderici torpescere videns, cum ipso Friderico redijt in Italiam. Et quoniam eius militaris Ordinis incidit mentio, primordia eius sunt nobis paucis attingenda. Cum Imperator primus Fridericus, magna illa in Asiam expeditione, aliquot in hostes per itinera confecisset feliciter pralia, & in Armenia mersus amni perijisset: exercitus tamen eius, & si videretur sine capite, ductu Friderici filij eius, accedente consilio Conradi cancellarij, cætorumq̃, in exercitu procerum, peruenit in terram sanctam: ibiq̃, rebus benè gestis, aliquandiu substitit: Perastatem, cum & regionis caumate, & aliquot non pauci vulneribus malè affecti iacerent, sine cura & respectu principum, ciues Bremenses, & Lubicensēs, qui expeditionem auxerant, negocium subiēre pietatis. Prolatis enim velis de nauibus, tentoria in campis erexere: sub quæ qualicunq̃, causa agrotantes comportauēre, curam illorum, vt poterant, agentes. Id conspicati principes

Mm 5 memo-

memorati, Fridericus dux, & Conradus cancellarius Herbipolensis episcopus, nec deerat Holsatia comes Adolphus eius nominis tertius, pietatis plenum opus collaudauere: Institueruntq; in vrbibus domicilia, quibus officium in pauperes plenius, quam in tentorijs, impleretur, primum fraternitatem pij operis ineuntes, inde etiam militarem ordinem inchoantes, deputauere ex fratribus, qui domi sedentes ministerium pietatis exequerentur: cum interim alij foris militantes, crucis Christi in perfidos tuerentur honorem. Eam quidem sacri ordinis religionem, Fridericus dux memoratus per Henricum suum germanum, tunc Imperatorem, apud sedem apostolicam, cui tum praeerat Celestinus III. impetrabat confirmari: Fridericus autem II. Imperator, cuius nunc tempora attigimus, dedit illi ordini Teutonicorum beata Mariae terram Prussiae, quae Polonis, Letuanisq; contermina est: vt fines ibi Christianitatis & tuerentur & amplificarent: Qui etiam postea in Liuoniam sunt propagati, cum milites ibi gladijs cruciati, suis viribus diffidentes, inuitarent fratres ordinis Teutonicorum, in illorum religionem se commiscentes: cuius ordinis tum (vt diximus) Magister in Italiam redibat cum Friderico Imperatore: quem etiam tum Imperator cum Messanensi archiepiscopo Romam misit ad pontificem, vt reconciliationem & benedictionem pro eo impetrarent. Pontifex mitior, ac debuit, indicta Imperatori multa auri ingentis, ad sumptum proximi belli, quod sui excitauerunt, absoluit, reconciliauit, ac Imperatorem deinde Romanum, regemq; Siciliae restituit. Terram etiam Imperator de Neapolitano regno amissam, noua inuestitura recepit.

CAPVT